

Crònica Porta Ferrada

La dimensió màgica

Xavier Castellón

Sant Feliu de G.

El Pot Petit va oferir diumenge a l'Espai Port del Festival de la Porta Ferrada un dels primers concerts de la gira commemorativa del seu desè aniversari, que continuarà sobretot a la tardor. El grup que van fundar ara fa una dècada, d'una manera ben modesta, Siddhartha Vargas i Helena Bagué, en Pau i la Jana, s'ha convertit en tot un fenomen de masses dins del circuit familiar a tot Catalunya, gràcies en bona part als seus video-clips i a uns directes trepidants

que, en diversos formats, omplen la seva agenda al llarg de gairebé tot l'any. Per tant, calia celebrar com cal aquest desè aniversari, que coincideix amb un gran moment per al grup empordanès.

El grup va prometre que en aquest espectacle commemoratiu els nens i nens podrien veure què hi ha a l'interior del Pot Petit, d'on surten els simpàtics personatges que protagonitzen les seves cançons. De fet, en aquest cas el pot en qüestió no presideix l'escenari, com és habitual, sinó que tot ell és l'escenari: amb més elements escenogràfics que en altres ocasions, es mostra el món meravellós, la "dimensió desconeguda" que hi ha a l'inte-

rior del pot. Però el més important és l'element humà: una superbanda amb una dotzena de músics i cantants –un bateria i un percussionista, secció de vents i, entre altres membres d'aquesta Mermelada Band de luxe, unes pirates que preferixen uns espaguetis a la bolonyesa que un tresor amagat–, que van obrir el concert interpretant una espècie de simfonia que fusionava fragments instrumentals d'alguns dels temes més populars del grup, per donar entrada al Pau i la Jana, enmig del sorollós entusiasme d'un públic de totes les edats.

El cuc poruc, primer èxit del grup, va obrir el concert, i des-

En Pau, la Jana i el cuc poruc, diumenge a Sant Feliu ■ XAVIER CASALS

prés van sonar *El drac Rac*, *El jardí*, *Colors de l'arc de Sant Martí*, el díptic format per *Els pirates* i *El pirata despistat*, *el Rap familiar*, *Soc un mico*, *El lleó vergonyós* i *El rock de la formiga*, presentats amb nous arranjaments, més elaborats, però que no desvir-

tuen ni fan irreconeixibles els originals, cosa que agraeix sobretot la mainada. La gran festa d'aniversari va acabar amb el grup baixant de l'escenari i tocant entre el públic, com una fanfària de carrer, la cançó que porta el nom d'aquest pot ple de màgia.